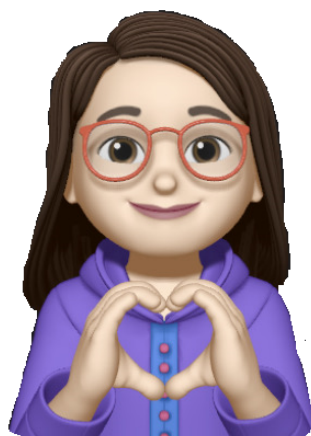

ČÍSLO 3

Naše redakce

Jirka, 4. A

Kačka, 3.A

Jolanka, 9.A

Abu, 5.B

Naomi, 6.C

Úvodní slovo

Milí příznivci Korunovinek,

přinášíme poslední číslo tohoto školního roku. Divíme se, že to zase tak rychle uteklo a máme tady červen... Prázdniny jsou za dveřmi!

Opět jsme se snažili zmapovat, co se v závěrečné třetině událo a co žáci i učitelé na Korunce zažili, ale také jsme vytvořili zajímavé články z různorodých oblastí (sport, pečení, výlety), příběhy a zábavné úkoly, vyzpovídali jsme zajímavé osobnosti jak z řad žáků, tak učitelů.

Hned u úvodní stránky navíc můžete uplatnit svou kreativitu a vybarvit prázdninový obrázek, který pro nás vytvořila Kačka. Za to jí děkujeme! Budeme rádi, když nám svůj vybarvený či jinak dotvořený obrázek přinesete ukázat :-)

Chceme vám všem poděkovat za to, že jste nás četli a ne jednou potěšili větou, že se na další číslo těšíte.

Doufáme, že tomu tak bude i ve školním roce 2022 / 2023. Přejeme krásné prázdniny a zasloužený odpočinek, mnoho radostných zážitků a slunečných dní.

Budeme se na vás těšit v příštím roce <3

Redakce Korunovinek

Stalo se...

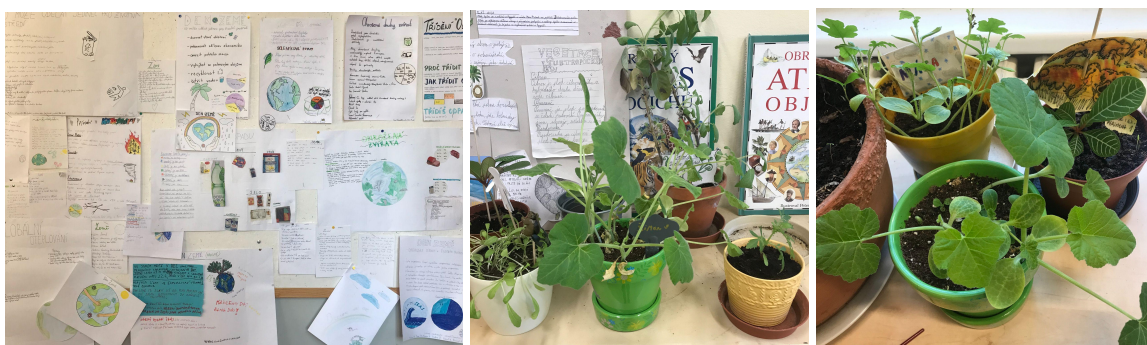
Den Země

Každý rok si 22. dubna připomínáme, jak je důležité starat se o naši planetu. V rámci Hrdé školy tedy proběhl v termínu 18. - 22. 4. takzvaný EKO TÝDEN. Každá třída se do něj mohla zapojit po svém.

Někteří žáci psali naší Zemi báseň. Jiní si udělali průzkum, kolik kusů odpadu denně vyprodukují. V 5. A si každý žák zasadil vlastní rostlinku a stále sledují, jak jim rostou :-)

Na druhém stupni se ve skupinách tvořily různé projekty, některé si můžete prohlédnout na nástěnce ve 2. patře, ulice Sládkova.

Pro třídy z 1. stupně byla v tom samém patře úniková hra, ve které měly děti za úkol objevit pitnou vodu na jednom z ostrovů.

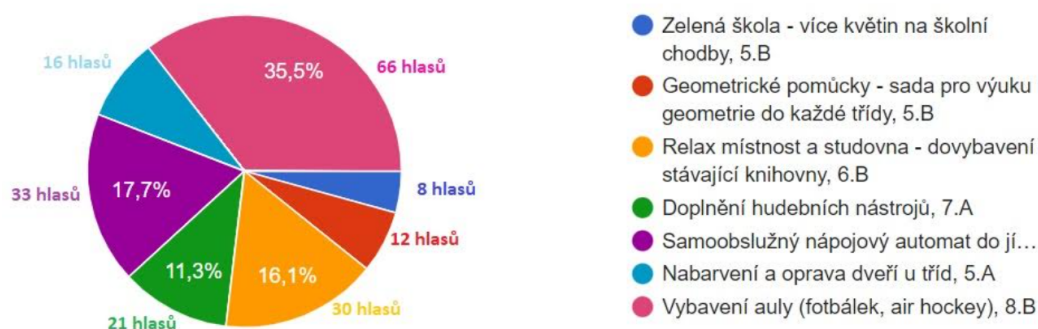
V hodinách angličtiny pracovali žáci 8. a 9. ročníků s videem, na jehož základě tvořili výrobky z plastových odpadků. Šestáci a sedmáci sepsali anglicky tipy, co dělat, abychom Zemi chránili.

Projekt PB

V průběhu měsíce dubna se na naší škole konal každoroční projekt PB. Cílem projektu je motivovat žáky k participaci na vylepšení školního prostředí. Žáci pracovali za podpory učitelů v rámci třídy a snažili se vymyslet takový projekt, který by oslovil co největší počet studentů.

V prvním kole se sešlo neuvěřitelných 16 návrhů. Po prvním kole následovala diskuze a připomínky k jednotlivým projektům. Do finálového kola postoupilo 8 projektů, o jejichž vítězi rozhodli samotní žáci školy. Nejprve ale autoři projektů museli své spolužáky přesvědčit o jejich hlas. Zvolili různé formy - létačky, videa, školní rozhlas, návštěvu tříd... No a jak to celé dopadlo? Celkem hlasovalo téměř 200 žáků školy a vítězným projektem se stal nápad žáků 8.B - vybavení auly. Gratulujeme :) Na celkové výsledky se podívejte níže v grafu.

Tajuplná zahrada na Korunce

Ve čtvrtek 28.dubna večer se stala naše škola tajemnou zahradou a naši nejmenší záčci spolu prožili večer plný překvapení zakončený společným spaním ve svých třídách. Předškoláci, žáci 1. B a druháci se ve smíšených týmech na sedmi stanovištích postupně seznámili se zlomyslným kocourem, kamenným trpaslíkem, moudrou velrybou a různými zákoutími tajemné Zahrady od Jiřího Trnky. Celý večer začal návštěvou ducha slavného spisovatele H.Ch.Andersena a končil až za tmy tajuplnou cestou za moudrou velrybou. Všechny děti si zaslouží velikou pochvalu za odvahu, a především za samostatnost a nadšení, se kterým pracovaly na společných úkolech. Velký dík patří také všem zúčastněným kolegyním, které akci věnovaly nejen čtvrteční noc.

Za celý tým, Ivana Šmídová, 2.B

Den veselých ponožek

Předposlední akcí Hrdé školy tohoto školního roku byl Den barevných ponožek.

Cílem bylo vybrat veselé ponožky a hlavně je ukázat :) Povedlo se Vám doma nějaké takové nalézt?

V červnu nás čeká poslední akce - Den naruby. Popřemýšlejte se svými učiteli, jak se tohoto dne zhostit :)

Co se děje v Dendrologické zahradě?

V 11:37 jsme dorazili do Dendrologické zahrady, která je blízko Opatova, a byla jsem tam já a dalších mých 9 spolužáků s paní učitelkou. Přišli jsme na téma „Voda“.

13.4. jsme byli v Dendrologické zahradě na téma voda. Pojali jsme ji z chemického pohledu, to znamená, že jsme zkoumali vlastnosti vody. Míchali jsme teplou a studenou vodu. Teplá byla červeně zbarvená, dalo se pozorovat, jak se míchají. Dělali jsme různé pokusy na různé vlastnosti vody jako třeba nestlačitelnost.

Učebně zaměřené výlety se doporučují, protože se různé učivo lépe zapamatuje. S paní učitelkou Sujovou jsme už byli na hodně místech a zároveň se něco pořádně naučili. Je v tom hodně výhod pro obě strany – jak pro učitele, tak pro studenty. Učitele jsou více oblíbení a studenti si odpočinou od normálního psaní aspoň na jeden den.

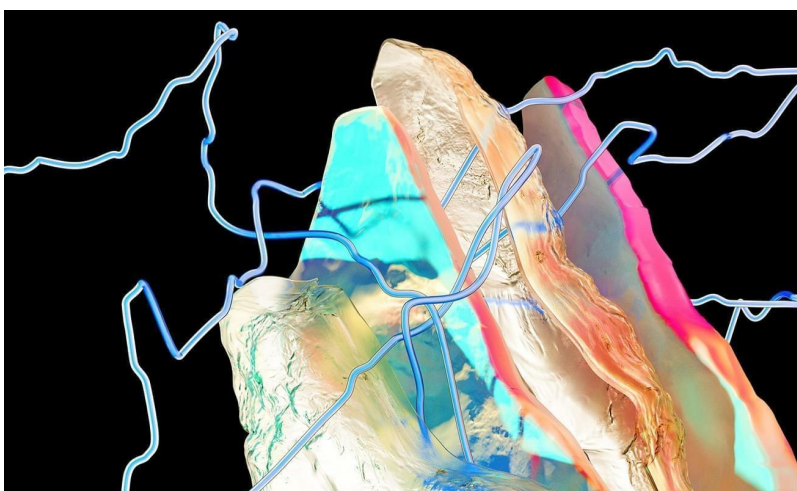
V Dendrologické zahradě jsme už párkrát byli, protože je velmi doporučovaná a má témata jak na přírodopis, tak i na chemii. Hodně jsem si z toho zapamatovala a zjistila jsem různé zajímavosti o vodě.

Veronika, 8. A

Výstava - Kinetismus

Ve středu 25. 5. se třída 7. A vydala na výstavu pohyblivého umění: Kinetismus. Výstava se odehrává v pražské Kunsthalle, která je po rekonstrukci. Dříve totiž nebyla budova využívána pro vystavování umění, ale byla to Zengerova transformační stanice, zkráceně trafostanice. Ta sloužila pro převedení střídavého proudu na proud stejnosměrný, který využívají například tramvaje. Jméno výstavy pochází ze starořeckého slovesa κινέω (kínéō), což znamená „pohybovat se“. Celá výstava se nesla v duchu moderního umění. Výstava představuje díla skutečných průkopníků, kterými byli Mary Ellen Bute, László Moholy-Nagy, Marcel Duchamp a Zdeněk Pešánek.

Celým areálem je provázela milá paní instruktorka, která je učila o zvuku slyšitelném i neslyšitelném. Neslyšitelné zvuky vydává například váš telefon. Vědci nevědí, zda jsou tyto vibrace člověku škodlivé, či ne. Výstava se celé třídě moc líbila a doufají, že jejich oblíbená paní učitelka uspořádá podobný výlet někdy v budoucnu.

Hugo, 7. A

Škola v přírodě - Varvažov

Začátkem května jely třídy 2.B, 3.A, 4.A, 4.B a 5.B na školu v přírodě. Na chvíli je navštívili i žáci 7. třídy. Přijeli jsme kolem jedenácti hodin. Po příjezdu jsme šli do svých chatek a byl oběd. Vařili dobře. Do dvou byl polední klid a potom byl odpolední program s vedoucími. Celý program byl v duchu Harryho Pottera. Dopoledne jsme se učili se svými učiteli.

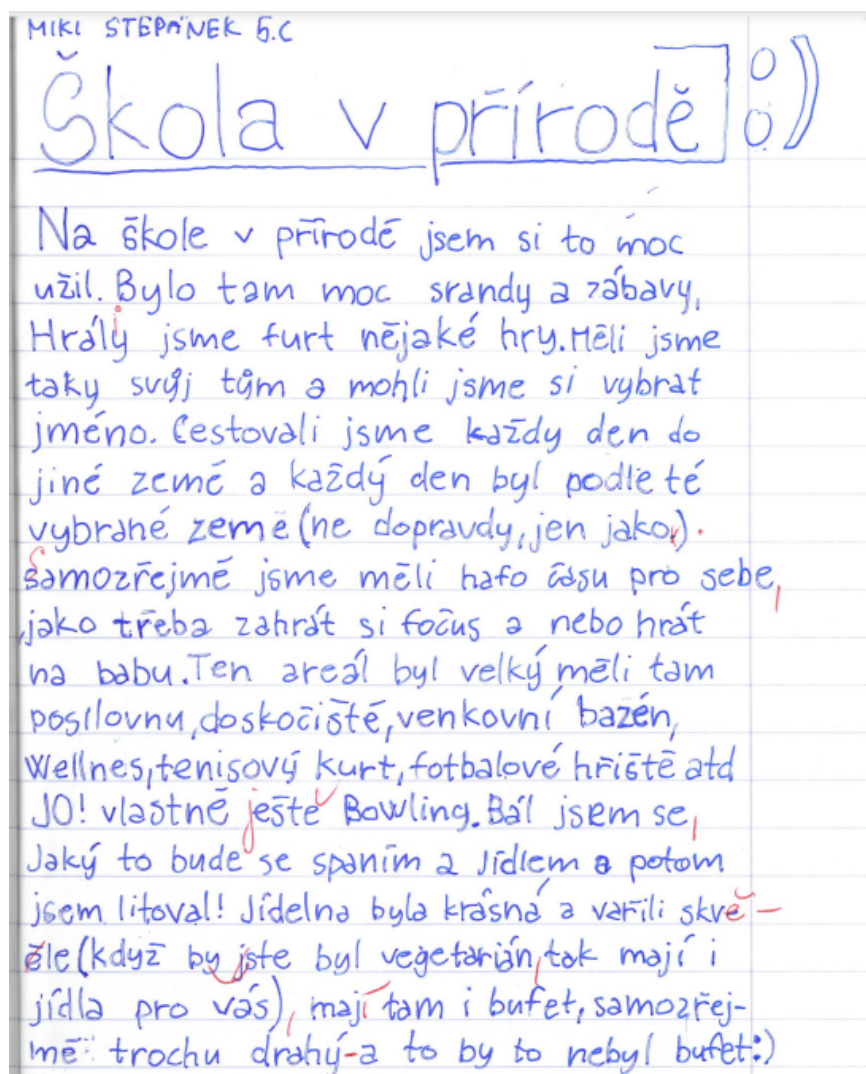

Na škole v přírodě jsme strávili čtyři noci a pět dní. Nechybělo opékání buřtů a diskotéka. Rád bych jel znova.

Jirka 4.A

Montessori třídy na škole v přírodě

Výlet 8. B + 8.C

Začátkem května jsme vyrazili na školní výlet. Sešli jsme se už v 6:30 na hlavním nádraží. Po cca 3 hodinách vlakem jsme šli ještě 3,5 km do kempu, kde jsme hned dostali chatky, které byly nádherné.

V den našeho příjezdu jsme šli prozkoumat okolí a narazili jsme na kostelík Svaté Máří

Magdalény se starým hřbitovem. Odpoledne jsme se vydali ještě na mlýn do Borovnice. Ten den jsme nachodili asi 26 km. Druhý den jsme vyrazili na hrad Pecka. Po obědě jsme vyrazili do muzea do Nové

Paky. Po výletě jsme si udělali oheň a přejedli se marshmallowny. Třetí den jsme vyrazili směr Praha. Vše bylo skvělé a doufáme, že brzy někam vyrazíme zas.

Text: žáci z 8. B

Foto: Míša Pracnová

Brave New World

Jeden týden se hodiny anglického jazyka v 8. a 9. ročnících nesly v hravém a strategickém duchu. Žáci v malých skupinách pracovali na vytvoření světa, respektive města, které by bylo vybudováno na jiné planetě v případě, že by náš stávající svět skončil.

Hra měla v zásadě čtyři kola, během kterých se shromažďoval materiál, stavěly se z něj budovy, ale to vše bylo ztíženo různými podmínkami a překážkami, které testovaly uvažování skupiny. Týmy bojovaly s katastrofami, ale i vlastními nápady.

Nakonec všichni zvládli postavit a pojmenovat město, nastolit si vybraný režim či náboženství, doplnit ho o to, co jim přijde podstatné. Svá města každý tým prezentoval před ostatními a úplně na závěr proběhlo hlasování, které ukázalo, ve kterém z měst by chtělo žít nejvíce žáků. Vítězná skupina byla sladce odměněna.

Na základě zpětné vazby od žáků jsme se dozvěděly, že ocenili, že to bylo teamové, pohybové, zábavné, něco nového. Byli rádi, že měli možnost pracovat napříč skupinami, zlepšovali své komunikační dovednosti, protože museli mluvit celou dobu anglicky, kreslili a budovali, mohli plánovat a vybírat, co jim přijde dobré. Zmínili také důležitost uvažování o budoucnosti světa a společnosti..

Někteří nebyli příliš spokojeni se složením své skupiny, protože pár jejich spolužáků nedodržovalo pravidlo mluvit pouze v angličtině nebo se nezapojilo do práce tak, jak by bylo potřeba. Pro několik jedinců bylo nepříjemné prezentovat, ale tato dovednost se vám bude hodit.

Za spolupráci a zpětnou vazbu děkujeme! T. Richtrová, V. Hoření, Z. Pertlová

Vernisáž obrazů žáků 8. a 9. tříd

Ve středu 1. června se konala slavnostní vernisáž v kavárně Těsně vedle Burundi. Zúčastnili se jí jak samotní autoři obrazů a jejich rodiče, tak i vedení školy a učitelé. Nechybělo bohaté občerstvení a hudební program v podání paní učitelky Krupicové. Výstavu můžete navštívit až do 24. 6. Vřele doporučujeme ☺

Závěrečný piknik redaktorů Korunovinek

Poslední květnové pondělí jsme se s redaktory Korunovinek odměnili piknikem ve Stromovce. Trochu jsme se obávali počasí, ale vše vyšlo perfektně. Pěkně jsme si popovídali, skládali jsme Rubikovku kostku a užili si příjemné odpoledne. Za předchozí číslo si redaktori vybrali společné pečení a teď piknik. Jsme zvědaví, co vymyslí na příště.

K zamyšlení...

Hádanky

- Má to choboty a chodí to. *CO TO JE?*

- Žije pod vodou i na souši a jí to hmyz. *CO TO JE?*

- Bývá v každé třídě, má obrazovku a promítačku. *CO TO JE?*

- Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne. *KDO TO JE?*

- Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí. *CO JE TO?*

- Nemotora skoro slepý, hlína se mu na nos lepí. Pracuje i v neděli, razí v zemi tunely.
KDO TO JE? _____

Jirka 4.A 😊

Křížovka

- Knihu si půjčím ve školní: _____ ě.
- Předmět, kdy rýsujeme: _____ M _____.
- Důležité je mít: _____ A A _____ Á _____
- Naše škola je na rohu ulice Sládkova a: _____ R _____ O _____
.
- Školní časopis ZŠ Korunovačnický: _____ O _____ O _____

Jirka 4.A. 😊

Hádej kde.... ?

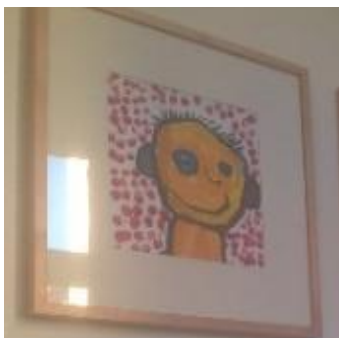
Odpověď: _____

Odpověď: _____

Odpověď: _____

Odpověď: _____

Jirka 4.A.

Kvíz

	ANO	NE
Leží ČR v mírném podnebném pásu?	K	O
Ve škole se jenom učíme?	R	O
Máme ve škole jídelnu?	R	U
Máme do školy dva vchody?	U	I
Jmenuje se náš vrátný Karel?	D	N
Je naše škola v Praze?	O	V
Zasáhla Prahu v roce 2002 povodeň?	V	I
Je přípravná třída v komíně?	I	L
Vyšly první letošní Korunovinky (2021/22) 14. září?	K	N
Jmenuje se paní zástupkyně oficiálně Radka?	Z	K
Je školní automat skoro pořád rozbitý?	Y	Z

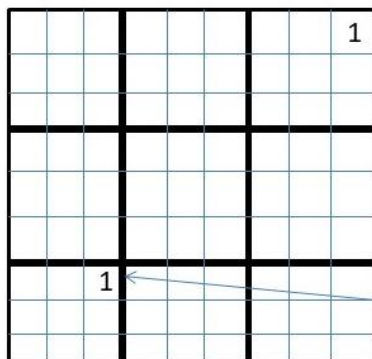
Tajenka: Čtete si _____.

Jirka, 4.A.

Sudoku

Jak se hraje sudoku

Pravidlo číslo 1: V jednom čtverečku může být každé číslo jen jednou a musí to být číslo 1-9.

Pravidlo číslo 2: V žádném ze čtverečků nesmí být na stejném místě stejné číslo.

Toto je chyba!

7					6	4	8	
	1			7	3	5	9	
	3	4	8	9			2	1
2			5	6	4		7	8
5	6	1	3	8	7		4	
	7		1	2		3	6	
1	4						3	
3	2	5	7		8	6	1	9
	8		6	3	1	2		

Abu, 5.B a Jirka, 4.A.

Sportovní inspirace

Co si představíte, když se řekne šerm ? Nejspíš to budou dva lidé v bílých oblecích, chráničem na obličeji jak se snaží navzájem zasáhnout úzkými zbraněmi. Tohle se jmenuje šerm sportovní a zjednodušeně jde o to co nejrychleji zasáhnout toho druhého a když se to povede, tak mají bod. V sportovním šermu neexistují seky, pouze body. Je hlavně o rychlosti a pozornosti.

Určitě je to zajímavá aktivita, ale je potřeba do ní investovat hodně peněz ať už do vybavení, nebo lekcí. Proto je tu ještě druhá možnost. Sice méně závodní, ale určitě také zajímavá, a to šerm historický.

V hodinách historického šermu se učí boj z dob gotiky a pozdní renesanční doby. Jde o boj s lehkou zbraní, (lehkou oproti dobovému meči a jiných zbraní, jinak je pěkně těžká...) také se bojuje mnohem více v prostoru. Řekla bych, že je i o něco těžší než sportovní šerm, je tu opravdu hodně různých druhů jak zmást nepřítele, nebo nad ním vyhrát. Od sebrání zbraně protivníkovi, po šerm ve třech. Nemusíte si ani kupovat chrániče a zbraně vám půjčí. Historický šerm učí také v domu dětí a mládeže.

Cíl historického šermu je zabít toho druhého. Nemusí rovnou na bojišti, stačí mu způsobit co nejvíce zranění a protivník zemře nejspíše na následky infekce do pár dnů. Tady na hodinách se žádného zranění bát nemusíte, body a seky se učí víceméně jen náznakově a tak aby nezasáhly tělo. Kordy nejsou nabroušené a jsou přelepeny chránicí páskou, takže kord je zcela tupý.

Všechny druhy šermu se řadí mezi bojová umění, a tak jako v každém umění je akce složena z pohybů, ale také emocí. Nestačí jen bojovat a vyhrávat, musíte mít cíl, a ten procítit. Jakkoliv. Vyberte si jakoukoliv emoci a tu do boje dejte. Tak je to se vším, ne jen s šermem.

Na šerm chodím druhým rokem a pociťuji, že mám ještě hodně před sebou. Rozhodně v brzké době nehodlám skončit. Tak nějak mě boj s kordem naplňuje. Můžu si vybit zlost, když potřebuji, můžu do něčeho mlátit, když jsem smutná, můžu jím jen tak proplouvat a všechno s lehkostí vykrývat, když jsem šťastná a veselá... Protože přesně o tom šerm je.

Naomi, 6.C

Recepty

Rychlé sýrové sušenky

Suroviny: Hladké mouka 150 g, máslo 150 g, tvrdý sýr 150 g, vejce 150 g, (koření)

Postup:

1. Sýr nastroháme najemno.
2. Z mouky, změkklého másla a sýru uděláme těsto.
3. Dáme na 1 h do ledničky vychladit.
4. Rozválíme těsto.
5. Předehřejeme trouba na 170°C.
6. Z těsta vykrojíme různé tvary.
7. Rozšleháme vejce a potřeme jím sušenky.
8. Můžeme posypat kořením podle chuti (např. Paprika, pepř, kmín, sezam, bylinky)
9. Dáme do vyhřáté trouby a pečeme 12-15 min.

Slané tyčinky

Ingredience:

1 rozválené listové těsto

100 g pikantního salámu/ šunky/ sýra

150 g pomazánkového másla (pikantní, s bylinkami,...)

1 vejce

Semínka – sezamová, slunečnicová,...

Postup:

Rozválené listové těsto namažeme z jedné poloviny pomazánkovým máslem obyčejným nebo s příchutěmi. Na máslo položíme kolečka pikantního salámu/ šunky/sýra. Těsto přehneme, pomažeme rozšlehaným vejcem a posypeme semínky. To opakujeme i na druhé straně. Těsto nakrájíme na 2 cm široké proužky a zamotáme jako vrtule.

Pečeme na 160 stupňů asi 20 minut.

Výborná chuťovka pro návštěvy nebo jen tak k filmu ☺

Rozhovor

Kačka si povídala se svou spolužačkou Stellou.

K: Stello, líbí se ti ve škole?

S: Ano, moc se mi tu líbí.

K: Jaké je tvé oblíbené zvíře a proč?

S: Mám ráda koně, protože je miluji od malička.

K: Kdyby byla tato škola Bradavice, do jaké koleje bys patřila?

S: Určitě do Nebelvíru.

K: Chtěla bys být v redakci Korunovinek?

S: Nevím, možná.

K: Jaký je tvůj oblíbený předmět?

S: Asi tělesná výchova.

K: Kdo je tvůj nej kamarád/ka ze třídy?

S: Ty, Kačko.

K: Díky za rozhovor ☺

Rozhovor s Kačkou Šiflovou

Jak jste se dostala k učitelství a bylo to plánované ?

„Jako malá jsem měla veliký vztah k přírodě a na učitelku jsem si občas hrála. Původně jsem však chtěla být veterinářkou. Po přihlášce na vysokou školu, jsem ale tušila, že budu učitelkou.“

Kde se vidíte za pět let ?

„Za pět let se vidím někde ve vesnici, kde učím v místní škole a mám domek se zahradou a psem.“

Baví Vás suplovat ?

„Samozřejmě záleží jaký předmět, když je to nějaký, co mi nevyhovuje, cítím se tam spíše jako chůva. Je to náročné, беру to jako další povinnost.“

Co sport ? Čemu se věnujete ve volném čase ?

„Jsem hodně sportovně založený člověk. Několikrát do týdne mám trénink tance, chodím taky lézt na stěny a o víkendech chodím na túry.“

Četla jste někdy naše vydání Korunovinek ?

„Četla, přijdou mi super, baví mě je číst a vždy se těším na další vydání.“

Baví Vás rozdávat pětky ?

„Ne, samozřejmě, že ne, velice nerada je rozdávám.“

Jak dlouho jste na Korunce ?

„Na Korunce jsem 4 roky. 3 roky zde učím a družinářku dělám 4 roky, začínala jsem tedy pouze jako družinářka“.

Učila jste před tím na jiné škole ?

„Ne, nikde jinde jsem neučila“

Máte nějakého domácího mazlíčka ?

„Ano, agamu, jmenuje se Cora.“

Naomi, 6. C

Tvorba žáků

Molly a letní tábor

Byla jednou jedna holka jménem Molly. Byl poslední den školy před letními prázdninami. Molly se zeptala své kamarádky Zoe, co bude dělat o prázdninách. Zoe Molly řekla, že se svou rodinou poletí do Ameriky. Poté se zeptala Zoe Molly na to samé. Ta řekla, že ještě nemá žádné plány.

Když přišla Molly domů, maminka jí oznámila, že pojede na letní tábor. Molly nebyla moc nadšená, protože nikdy nebyla na letním táboře. Bude bez rodičů a malého brášky, určitě se jí bude stýskat. Za pár dní se už loučila se svou rodinou, když nastupovala do autobusu. A než bys řekl švec, odjela.

Po chvíli si Molly všimla, že si všichni povídají a smějí se. Po pár hodinách jízdy přijeli na velkou louku u lesa. Kousek odtamtud tekla řeka. Děti se rozdělily do skupin. Byly tři skupiny: A, B a C. Každá skupina měla svou chatku. Molly se dostala do skupiny A. Ostatní děti si nemohly nevšimnout, že se Molly drží stranou a je smutná.

Další den bylo opékání buřtů. Ty měla Molly moc ráda. Fay byla holčina ze stejné skupiny jako Molly. Všimla si, jak Molly všechny pozoruje, přišla k ní a pozvala ji na opékání. Molly byla moc ráda, večer si užila. Z Molly a Fay se staly nerozlučné kamarádky. Když se Molly vrátila domů, vyprávěla své mamince a tatínkovi, co všechno na táboře zažila.

Příští rok pojedou Molly a Fay zase spolu a vezmou s sebou také Zoe!

Příběh na pokračování: První osoba - 3. díl

Nicol Reinhartovou našli s podřezaným hrdlem v jídelně pro chudé. Nebohá Elinor Blunchová bude určitě brzy potřebovat psychologa, protože najít jednu mrtvolu je špatné, ale objevit dvě je strašné. Okamžitě jsme se tam s Colettem rozjeli. V hlavě se mi honilo spoustu myšlenek. Pokud Devin Cooper zabil Mel Hunterovou, kdo zabil Devina? Co měla Mel na Devina a proč se ho rozhodla vydírat? Vždyť byla jeho dívka! A jak do toho všeho zapadá Nicol Reinhartová?

Přešli jsme do chudinské čtvrti, kde dobrovolničila Nicol a očividně i Elinor. Tušil jsem, že Nicol to dělá pouze pro tu jednu kolonku v přihlášce na vysokou školu, ale proč Elinor? Vešli jsme do budovy, která sloužila jako azylový dům. Dva uniformovaní policisté nás ani nezaznamenali. Elinor a detektiv Willis si nás všimli ve stejnou chvíli a oba se k nám rozběhli. Elinor vypadala strašně. Byla bledá, zpcená a celá špinavá. Ach, chuděrka malá! „Co vy tady pohledáváte?“ ostře se na nás podíval detektiv. „Zavolala jsem jim,“ hlesla Elinor a zadívala se na detektiva velkýma očima. „Nebohá Nicol!“ Elinor začala natahovat. Detektiv jen mávl rukou a vrátil se k technikům, kteří ohledávali tělo. Elinor vmžiku přestala brečet a trochu si upravila vlasy. „Dobrý, co?“ řekla a pousmála se. „Jsi v pohodě?“ zeptal se jí Colette, pravděpodobně si také vzpomněl na šílenou Caroline. „Jistě,“ řekla okamžitě. Když Colette zopakoval svou otázku, došlo jí, že je asi vážně dobrá herečka. „Musela jsem vás sem nějak dostat, ne?“ Musím říct, že i mě na chvíli vyvedla z míry. „Řekni nám, co se vlastně stalo.“ vyzval jsem ji. A Elinor

začala.

Zdroj obrázku: www.marianne.cz

Řekla, že přišla jako každou středu ráno a čekala na Nicol, aby šly společně. Když nešla, vstoupila dovnitř sama. Nicol ležela v té samé klidné pozici jako Devin napodruhé. Elinor si nejprve myslela, že spí, ale pak si všimla louže krve a její nepřírozně zakloněné hlavy. Dále nebyla schopná pokračovat, tato část ji doopravdy děsila. „A to jsi řekla policii?“ ujišťoval se Colette. „Ano, samozřejmě,“ řekla Elinor. „Co jsi tu vlastně dělala?“ zeptal jsem se. Elinor stydlivě sklopila oči, což jí nebylo vůbec podobné. „Mládeži, nastal čas, abyste šli,“ vyzval nás detektiv Willis. My jsme ale ještě neměli všechny potřebné informace. Rozhodl jsem se učinit další pokus o seriózní rozhovor novináře a policisty. „Detektive, co nám můžete říct o případu? Vzhledem k naší známosti to bude mimo záznam, tedy dokud nevypracujete finální zprávu pro tisk.“ Myslím, že šlo o velice férovou nabídku, která by nám mohla do budoucna zajistit přístup ke všem informacím. „Mladý muži, znáš ty vůbec definici prázdnin? Vaše noviny ani nevycházejí! Dej si pohov,“ usadil mě detektiv Willis. „Šéfe,“ ozvalo se praskání z vysílačky. Já se také ozval, nebylo to fér. „Protože jsou prázdniny, mám čas napsat ten nejlepší článek na světě!“ řekl jsem. „Šéfe,“ naléhala žena na druhém konci vysílačky. „Teď ne!“ zakřičel detektiv do vysílačky. Myslím, že ji ani nezapnul, ale i tak tu byla velká šance, že ho dáma na ústředí slyšela. „Šéfe, jedte okamžitě k domu Flemingových! Někdo jim zavraždil syna!“ řekla našťvaně žena. Všichni čtyři jsme strnuli. „Ať vás to ani nenapadne!“ řekl směrem k nám a odběhl. My už jsme ale běželi směrem k domu, kde se nacházela druhá dnešní mrtvola. Mrtvola Jacoba Fleminga. „Eli!“ ozvalo se za námi. Všichni jsme se otočili. Ze námi stála Caroline Wernerová v doprovodu policisty. To je jediné, co ti flákači umí! Zatýkat již trestané lidi! Elinor ji s lítostivým výrazem ignorovala. Slíbil jsem si, že ji z toho dostaneme. A tak jsme běželi dál. Myslím, že to byl můj nejrychlejší běh v životě. Doběhli jsme k domu Flemingových; bohužel později než policie. „Pojďte,“ šeptl Colette a obešel dům. Přikrčením jsme kolem bílého plotu obešli policisty, kteří byli snad na všech centimetrech pozemku. Dostali jsme se za dům a Colette vzal kamínek. Hodil ho do okna, které bylo ve druhém patře domu. Elinor sebou trhla, stejně jako já. To jsme si to rovnou mohli nakráččet hlavním vchodem a s detektivem se pozdravit jako staří přátelé! Žádná odezva. Naštěstí! Colette vzal další kamínek a znovu ho hodil ve směru okna. „Co to děláš?“ sykla na něj Elinor. Okno se otevřelo a v něm se objevil bledý chlapec. Byl to William Fleming.

Jacobův mladší bratr. „Ahoj,“ řekl Colette. V ten moment mě nenapadlo, odkud se znají, ale později mi došlo, že spolu chodí do vědeckého kroužku. „Ahoj,“ odpověděl tiše William. „Chcete vědět, co se stalo, že?“ Jistě, bylo to trochu netaktní, ale kývli jsme hlavou. „Prosím. Myslíme si, že víme něco, co by mu mohlo pomoci,“ řekla Elinor. William odvrátil hlavu a smutně řekl, že jemu už nic nepomůže. „Ale jeho památce ano,“ nadnesla Elinor. „Jacob byl dobrý člověk. Nechceš vědět, kdo mu to provedl?“ naléhal Colette. „A jen tak pro zajímavost, co mu provedli?“ zeptal jsem se já. William chvíli přemýšlel a poté se rozpovídal. „Někdo ho bodnul. Jay-jay má...měl...pokoj v prvním patře. Vlezli k němu oknem a zacpali mu ústa... musel trpět...“ řekl zmučeně William. „Ach bože, musel tak trpět!“ William se zatvářil zmučeně, jako by mu okolnosti smrti jeho bratra došly až teď. „William, tohle je důležité!“ vykřikl Colette. „Jsi v ornitologickém klubu, že?“ William kývl. „Co si pamatuješ z výpravy z toho rána, kdy Mel Hunterová zemřela?“ William se vyděsil. Zeptal se, zda je podle nás v pořádku se ho takhle vyptávat, když právě přišel o bratra. Já jsem se otočil na podpatku a odešel, zatímco ti dva mu vyjádřili upřímnou soustrast a poté mě doběhli. „Kam letíš?“ zeptala se Elinor. „Na někoho jsme zapomněli. Na někoho všichni zapomněli!“ řekl jsem. „Ornitologický klub!“ dořekl Colette. „Přesně! Takže musíme za Zackym Martinem.“ A tak jsme utíkali do klubovny Bystrých sokolů.

Když jsme dorazili, našli jsme Zackyho Martina, velitele Bystrých sokolů a jednoho z našich spolužáků, jak se hrabe v krabici plné různorodých peříček. „Zdar!“ řekl Zacky. „Ahoj,“ řekla Elinor. Zacky si nás změřil pohledem. „Nové členy nepřijímáme,“ zamručel a urovnal si jednu ze svých bláznivých čapek. Colette a Elinor se rozhlíželi po místnosti a mlčeli. Já tedy Zackymu Martinovi položil stejnou otázku jako o hodinu předtím Williamu Flemingovi. Zacky se před nás postavil. „Kdo vám to řekl?“ hlesl. „A co, Zacky?“ zeptal se Colette. „Že jsem ji zabil,“ řekl Zacky. Všichni jsme ztuhli. „Jak?“ zeptala se Elinor. Zacky začal brečet a naříkat, že nechce do kriminálu. Elinor ho poplácala po zádech, zatímco Colette se snažil přemoci svůj odpor vůči plačícím lidem. „Slibujete, že to nikomu neřeknete? Stála tam,“ řekl Zacky. „A já jsem je učil střílet...nemohl jsem za to...uviděl jsem poštolku a ona střelila a bum...“ Zacky se snažil svůj proslov doplnit o příslušnou gestikulaci. „Zacky, začni znovu!“ požádal jsem ho. Zacky ještě chvíli brečel, ale pak začal mluvit: „Učil jsem své svěřence střílet. Napadlo mě, že vzhledem k výskytu zvěře v lese by se jim to mohlo hodit. A pak jsem spatřil poštolku. Ukázal jsem na ni a zbraň sama vystřelila,“ vysvětlil Zacky. „A co na té skále Mel dělala?“ zeptal se Colette. „Taky mě to překvapilo, v šest hodin ráno, ale byla tam,“ řekl Zacky. *Zdroj obrázku: <https://media.istockphoto.com/>*

„Ale jak tam stála? Odhodlávala se skočit, nebo ji někdo strčil?“ nadhodila Elinor. „Teď když to říkáš, myslím, že tam byl ještě někdo,“ prohodil Zacky. „Mluv člověče! Kdo?!“ křičel jsem na něj. Zacky se lekl, ale mluvil dál. Vysvětlil, že tam stála taková zkroucená. A v jednu chvíli spadla na zem, ale někdo ji zase zvednul. Kéž by si drahý Zacky vybavil, jak vypadal! Ušetřil by nám tolik trápení! Držela nohy u sebe a ruce u těla. „Jako svázaná...“ řekla Elinor. „Poslouchej Zacky,“ pokračovala, „je to hrozně důležité. Půjdeš se přiznat.“ Zacky se zatvářil zděšeně. „Vy podrazáci hnusný!“ ječel. „Já vám věřil!“ Elinor nehnula ani brvou. „My to nikomu neřekneme,“ ujistila ho. „Klidně tam jdi a slib, že se přiznáš, jen naoko. Chtěj detektiva Willise a zdrž ho, co nejdéle to půjde.“ Zacky chtěl hned vědět proč. „Udělej to. Prosím,“ naléhala Elinor. Zacky řekl, že by to musel dřív nebo později stejně udělat, protože ho všech pět dětí, které s ním byly, vidělo. Bylo jen otázkou času, než podlehnou svědomí a přiznají se. Ach, nyní už chápu reakci Williama Fleminga. Vyběhli jsme z klubovny Bystrých sokolů a běželi pryč. „Jenom pro informaci, kam to běžíme?“ zeptal se Colette. „Na někoho jsme zapomněli,“ řekla Elinor a zastavila se. „Viděl teď někdo z vás Emily Cooperovou?“ Všichni jsme ztuhli a v další vteřině běželi dál. Protože jsme si uvědomili, že Emily Cooperovou jsme už dlouho neviděli. A pokud je Mark Daniel opravdu náš vrah, je pravděpodobné, že bude vraždit znovu.

„Paní Cooperová?“ zavolala Elinor poté, co nikdo neodpovídal na zvonění zvonku. Cooperovi bydleli v honosném bílém domě s velkou zahradou, v jejímž středu stála fontánka. Pan Cooper byl obchodník, který často cestoval za mořem, proto asi dovolil své ženě, aby zařídila zahradu po svém. „Není tady,“ řekl

Colette. „Možná je vevnitř, už mrtvá...“ zašeptala Elinor. „Tak to zjistíme,“ řekl Colette a obešel dům. Zeptal jsem se ho, co hodlá dělat. Odpověděl, že nás dostane dovnitř. Vzal jeden z kamenů a hodil ho do okna. „Počkej, Colette! Bude tu určitě alarm!“ zakřičela Elinor ve chvíli, kdy se rozpištěl alarm. Colette přes rozbité střepe natáhl svoji bundu a prolezl dovnitř. „Rychle! Vypneme ho a využijeme chvíle, než přijedou policisté!“ řekl Colette a pomohl nejprve Elinor a poté mně. Abych to shrnul, dům Cooperových vypadal uvnitř úplně stejně jako zvenku. Čistý, bílý, dokonalý. Prošli jsme kuchyní a jídelnou, nacházeli jsme se v obývacím pokoji. I když dost pochybuji o tom, že zbohatlíci tomu tak říkají, spíš bych si vsadil na salonek. Náhle se vyděsila. Vedle křesla ležela modrá složka a na ní fotografie tří středoškoláků. „Elinor, co se děje?“ zeptal se Colette a vzal jí fotku z ruky. Náhle se také vyděsil. Přistoupil jsem k nim a málem mi spadlo srdce až do kalhot. Stála tam paní Cooperová a měla... tu nejhorší trvalou, jakou jsem kdy viděl. „Jak je to možné?“ zeptala se sama sebe Elinor. Ach tak, vedle ní stáli pan Werner a Caroline Wernerová. Ale ty účesy! „Co je tohle?“ zeptala se Elinor a pokynula hlavou směrem ke složce. Colette ji vzal do ruky spolu s papírem, který ležel pod ní. Listy, které ležely ve složce, byly očividně okopírované. „Úmrtní list Josepha Wenera,“ přečetl nahlas Colette. „Zemřel na následky bodného zranění...“ Zatímco Colette četl, já jsem pozoroval Elinor. Nehnula ani brvou. Tedy až do chvíle, kdy přečetl následující větu: „...a zanechal po sobě tři potomky.“ Ted' jsme se všichni vyděsili. „Další děti?“ hlesla Elinor. „To nedává... jak... co stojí v tom posledním listu?“ Colette jí ho podal.

„To není možné...“ dostala ze sebe. Zeptal jsem se jí, co se děje. „Je tu stejné datum narození jako to mé...“ hlesla Elinor. „A co je to?“ zeptal se Colette. „Adopční list Devina Coopera...“ řekla Elinor. Ten výraz, co měla ve tváři, byl nepopsatelný. Colette se tvářil víceméně podobně, ale já uvažoval dál. „Dobrá tedy,“ řekl jsem a probral je z transu. „Mel Hunterová využila svých kontaktů a z matriky přinesla toto. Devin ji pak zabil.“ Chystal jsem se pokračovat, ale Colette mě přerušil. „Děti byly tři. Co když je Mark Daniel to třetí dítě?“ dumal. „Ověříme si datum jeho narození a -“ V ten moment dovnitř vtrhl detektiv Willis spolu s dvěma policisty a mířili na nás zbraněmi. „Ani hnout, nebo... Zase vy?“ zaúpěl detektiv a sklopil zbraň. I když jsem mu na tváři viděl, jak rád by nás střelil aspoň do ramene. „Tentokrát jste to přehnali!“ řekl nám detektiv. „Vloupat se do domu?!“ Elinor se mu ale postavila čelem. „Jenže my jsme to rozluštili!“ řekla triumfálně. „Dobrá, tak povídejte. Máte přesně šest minut do celé, pak vás zatknou. Pobavím se a usnadním si papírování!“ detektiv se usadil v křesle a poslal strážníky hlídat vchod. „Dobrá tedy. Všechno

to začalo v momentě, kdy Devin Cooper zjistil, že je adoptovaný. Začal pátrat a využil svou přítelkyni Mel Hunterovou, aby mu sehnala informace o pravých rodičích. Zjistil, že je jedním z trojčat Caroline Wernerové, mé matky, tedy můj bratr.“ Detektiv se v křesle předklonil, nevím, jestli ho více zaujala fakta nebo Elinorin umělecký přednes. „Jenže to zjistil ještě někdo. Mark Daniel. Stačí když si ověříte, že se

narodil 5. listopadu...“ Colette ji přerušil. Srdce mi bušilo tak moc, že jsem nemohl dýchat. On to věděl, i já to věděl. Čekal jsem jen na to, jak to podá. „5. listopadu?“ ujistil se. Elinor kývla. Chtěla pokračovat, ale Colette ji zase přerušil: „Bylo to jinak...“ zašeptal a pustil se do vysvětlování.

Zdroj obrázku: <https://thumbsnails-4.fotky-foto.cz/> „Začalo to, když Caroline Wernerová zabila svého manžela. Zbyly po ní tři děti. Elinor Blunchová, kterou si vzala do péče starší paní Blunchová. Devin Cooper, který byl adoptován zámožnými manželi Cooperovými, přičemž Emily Cooperová znala Wernerovi už od školy, a poslední dítě. To bylo vzato do špatné sociální situace, která se postupem času zhoršovala. Když Devin poprosil Mel, aby mu přinesla papíry z matriky, on je začal sledovat a nakonec si je nějak taky obstaral. A zjistil, jaký mohl žít život. Mel Hunterová by jistojistě někomu brzy řekla pravdu, a tak se jí náš neznámý potřeboval zbavit,“ začal Colette. „Mark Daniel,“ doplnila Elinor. „Nebyl to Mark Daniel. Byl tam

ještě někdo. Vždycky tam byl," vysvětlil Colette. „Takže Mel svázal a čekal. V tom zasáhl osud a zbraň Zackyho Martina vlivem poruchy vystřelila. Mel spadla dolů. Zacky se lekl a utekl, vrátil se tam až později a nahlásil, že našel tělo. Všichni členové výpravy museli odpřisáhnout, že nic neřeknou, a také neřekli. Náš pachatel doběhl dolů, rozvázal ji a utekl pryč. Mezitím Devin Cooper po útěku z domu vylákal svou matku na hřbitov, kde ji zabil. Naštvaný z tolika lží, které mu byly vtlačovány do hlavy. Jenže pak si všimne Elinor, která neví o světě, ale někam jde. Schová se, ona procitne, a uvidí v trávě mrtvou paní Cooperovou. Geny možná nezměníte, ale pohyby, ty odkoukáváme od lidí kolem sebe, lidí, kteří nás vychovávají. Díky tomu a díky bílému svršku, který oba měli, sis myslela, že je to Devin. Devin tě omráčil a v tu chvíli někdo zabil jeho. Ukryl tělo Emily Cooperové a nastražil tělo Devina Coopera mezi levandule. Nebyla náhoda, že ležel jako by spal, když jsme ho poté našli my.“ Tentokrát ho přerušil detektiv. „Vy jste našli tělo Devina Coopera?“ zeptal se. „Ano, je v hrobce Clairových, a pokud budete hledat, najdete tam i tělo Emily Cooperové. Myslím, že pozice těl odkazují na to, jak lidé leží v rakvích. Tak jako teďka leží Joseph Werner. Tak dál, Elinor odnese do školy a čeká, na co si vzpomene.

Elinor si vzpomene a myslí si, že šlo o tělo Devina. V další moment se potká s Nicol Reinhartovou a Jacobem Flemingem a povídají si. Náš neznámý je tam také a v posledních chvílích jejich rozhovoru slyší „El byla přece“ a dál nic. Mě to dochází až teď, ale jemu to došlo dřív. Neříkali El, ale Mel. Pravděpodobně říkali, že Mel byla zastřelena, je dost možné že William Fleming si před svým bratrem pustil pusku na špacír. Kéž by tušil, že tím bratra odsoudil k smrti. Náš člověk si myslel, že říkají jeho jméno a že ji zabil.

Proto zabije Nicol Reinhartovou

a Jacoba Fleminga. Myslím, že by dřív nebo později zabil i Elinor, jen nechápu, proč to neudělal už tenkrát,“ zamyslel se Colette. Protože je úžasná, pomyslel jsem si. „Kdo to tedy je?“ zeptal se detektiv. „Jediný člověk v našem městečku, který se se narodil ve stejný rok a ve stejný den jako Devin Cooper a Elinor Blunchová. Prostě a jediné Viktor Bloom,“ dokončil Colette.

Zdroj

obrázku:

<https://mylaw.cz/>

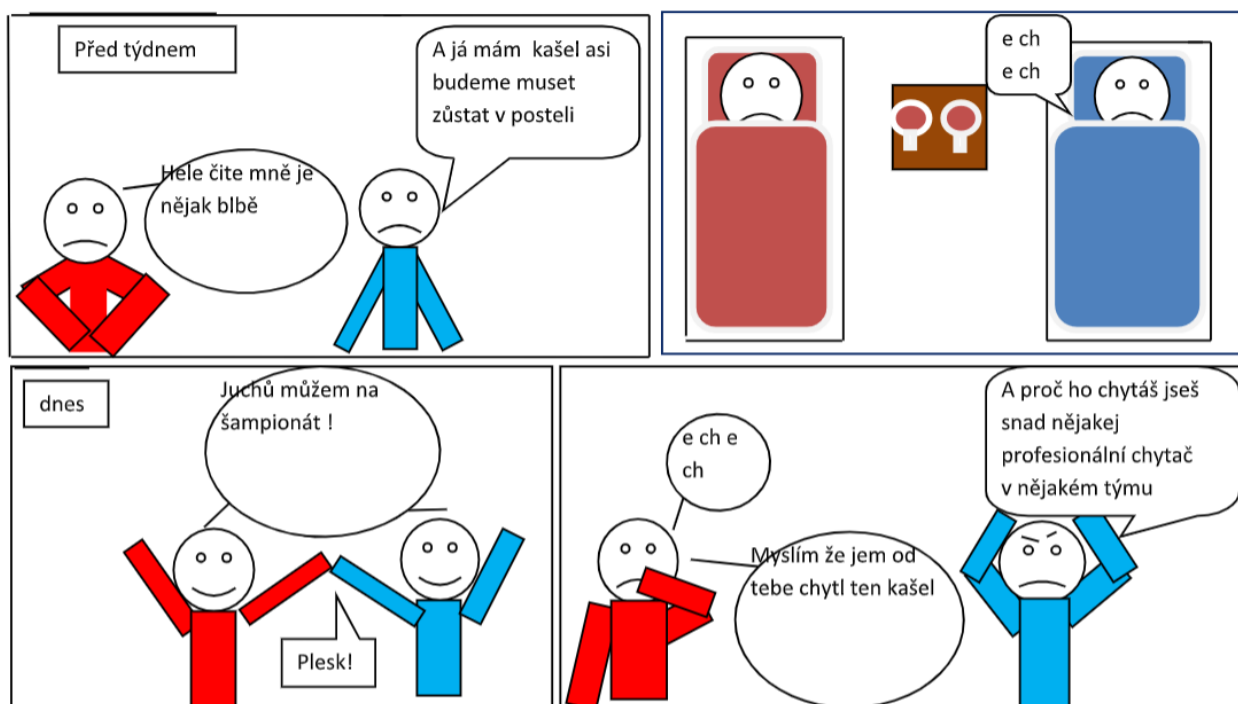
Detektiv Willis otevřel překvapením ústa. I Colette vypadal, že ho identita vraha vyvedla z míry. Elinor začala vzlykat. A pak kdo si tady hraje na detektiva, pomyslel jsem si a pousmál se. „Výborně, Colette,“ řekl jsem nahlas. „Vyjednal jsi spravedlnost pro ty, kteří již mluvit nemohou.“ Úlevou jsem vydechl a ucítil příjemný chlad na zápěstí. Želízka. Ach tak, já se nezmínil? Já jsem Viktor Bloom.

Myslím si, že teď jsem v naší partě jediný bez tajemství. Co tehdy dělala Elinor Blunchová na tom hřbitově? A jak to, že toho Colette Eriksen najednou věděl tolik? Tuším, že si najdu způsob, jak se to dozvědět.

Jolanka, 9. A

Dva chytráci

Abu, 5. B

Recenze na stolní hru

Hra TIME-LINE

Chcete se zdokonalit v dějepisu? Naučná karetní hra TIME-LINE vám pomůže. Ve hře se dozvíte něco o historii, vynálezech, hudbě a dalších významných událostech.

Připomeňte si znalosti z dějepisu.

Jirka, 4.A. 😊

Kudy "z pražský" nudy ?

Jak pan profesor Hejna kotal, až objevil Pompeje v Čechách.

Archeologický výzkum, který prováděl v 70. letech akademik, profesor Antonín Hejna, měl za úkol pouze jediný cíl, a to prokázat, že se na kopci mezi Havlovicemi a Červeným Kostelcem kdysi nacházel středověký hrad Vízmburk. Zdejší krajina nevykazovala znaky rozlehlého osídlení (kopec byl poměrně fádňí), a proto se počítalo s objevem pouhých základů menšího středověkého sídla.

Jaké však bylo překvapení archeologů, když zjistili, že místo nicotných základů, odkrývají zdi na úrovni druhého podlaží, s největší pravděpodobností částečně zachovaného, a pro generace dobře ukrytého, hradu. Další průzkum začal postupně odhalovat také existenci gotického nádvoří nacházejícího se v hloubce sedmi metrů a ukrývajícího významné architektonicky hodnotné stavební prvky. Znovuobjevování jednotlivých částí (do kopce ukrytého) hradu bylo v té době připodobněno odkrývání italských "ztracených měst" a tisk tuto senzaci označil za "východočeské Pompeje".

Hrad Vízmburk sice není rozlohou příliš velký, vykazuje však atributy královských hradů. Do jeho prostor byla zakomponována samostatná kaple a velkou část jeho půdorysu tvoří honosně vyzdobený palác, což samo o sobě potvrzuje fakt, že jeho původní majitelé patřili k privilegované vrstvě šlechticů. Z historických pramenů je

připisováno první vlastnictví panu Petrovi ze Skalice, respektive jeho synovi, panu Tasovi z rodu erbu třmene. Ten zastával v době vlády Václava II. významný úřad královského podkomořího a do jeho pravomocí patřila správa měst, panovnických klášterů a panství ve východních Čechách i v polském Kladsku. Po jeho smrti přešel hrad na jeho syna Jaroše

a poté se již majitelé hradu poměrně často střídali. Poslední osudovou ránu zasadila tomuto sídlu slezská knížata a měšťané z Lužice a Slezska, kteří hrad nejprve zakoupili, aby jej nechali roku 1447 záměrně pobořit. Tím se historie hradu Vízmburk přerušila a

objevila se znovu až v druhé polovině dvacátého století, kdy započal již výše zmíněný archeologický výzkum této lokality, trvajícím však pouze do roku 1985. Další léta nečinnosti a nezájmu měly na samotný hrad poměrně dosti devastující vliv, a proto se v roce 2002 chopilo obnovy památky Sdružení pro Vízmburk, díky němuž začal hrad znovu postupně ožívat. Pokud i vy chcete zažít a prožít východočeské Pompeje ve své odhalené kráse, není nic snadnějšího, než je, stejně jako kdysi pan profesor Hejna, znovu objevit.

Renata Košťálová

Básničky od Naomi

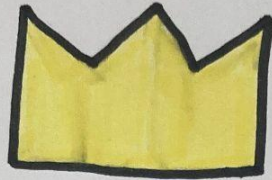
1

*Nad temným Ketterdamem vznáší se kouř a prach.
Jestli ho ještě nemáš, teď měl bys dostat strach.
Ketterdam plný stínů, smrti a nevědění,
Ketterdam plný moci, peněz a podvedení .
Nad Ketterdamem vznáší se šest ukřižovaných vran
a kapky rudé krve skapávají jim z ran...*

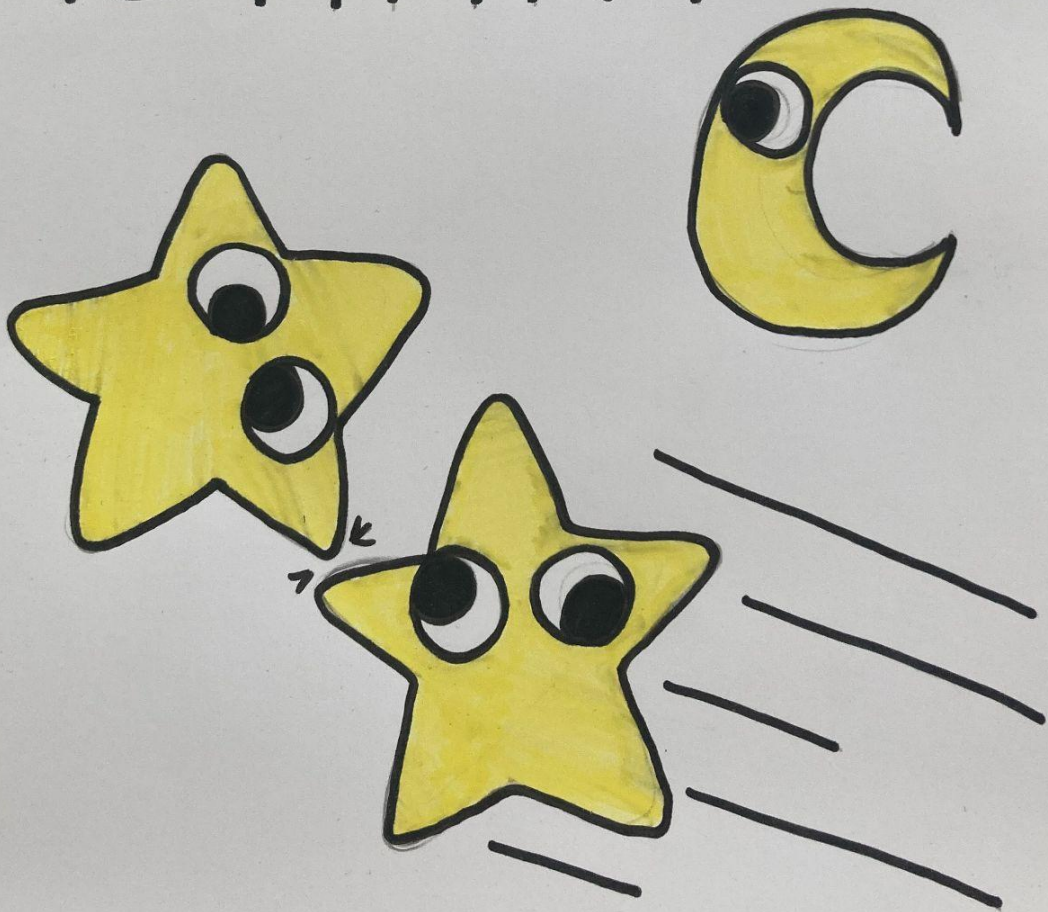
2

*„Má vlastní svět.“
Ale to bývala jen jedna z mála vět
Které den co den
slýchávala jsem
Proč kazit jim náladu ?
Proč nepodpořit je v jejich nápadu?
Všude nade mnou
Hvězdy padající tmou
Jako nekonečná naděje na štěstí
Že jednou mě z toho mrtvého těla někdo vyprostí...*

KORUNKO

NOVINKY

Kontaktujte nás!

korunovinky@gmail.com

[Korunovinky](https://www.youtube.com/Korunovinky)

facebook.com/korunovinky

instagram.com/korunovinky

Toto číslo Korunovinek by nevyšlo bez finanční podpory

ZŠ KORUNOVAČNÍ

a

SPOLKU KORUNKA

Elektronickou verzi Korunovinek najdete na korunka.org